

๓ จัดใจร้อน

นิทานเรื่อง: "จิตใจร้อน"

ในห้องเรียนอนุบาล มีลิงน้อยตัวหนึ่งชื่อ "จืด" จืดเป็นลิงที่ว่องไว และกระตือรือร้นมาก แต่จืดมีปัญหาอย่างหนึ่งคือ "รอไม่เป็น" วันนี้ คุณครูใจดีนำเกม "ต่อหอคอยมหาสนุก" มาให้เล่น โดยมีกติกาว่า ทุกคนต้องต่อแถวเรียงหนึ่ง เพื่อรอรับบล็อกไม้คนละหนึ่งชิ้น แล้วนำไปต่อ เมื่อต่อเสร็จก็ต้องไปต่อแถวใหม่ "ว้าว! น่าสนุกจัง!" จืดตื่นเต้นมาก เมื่อถึงคิวตัวเอง จืดรีบคว้าบล็อกไปวาง แล้วก็วิ่งแซงหน้าเพื่อนๆ ที่รออยู่เพื่อจะเอาชิ้นต่อไปทันที

"เดี๋ยวก่อนสิจืด!" ช่างน้อยที่อยู่ข้างหน้าทักท้วง "ต้องต่อแถวก่อน" "ก็เราอยากเล่นนี่นา!" จืดตอบ แล้วก็พยายามจะแทรกแถว เพื่อนๆ เริ่มไม่พอใจ "จืดโง่ง!" "จืดไม่ยอมรอ!" จืดเริ่มรู้สึกหงุดหงิดที่เพื่อนๆ ว่า "ก็มันช้านี่!" จืดกระตือรือร้นและไม่ยอมไปต่อแถว คุณครูใจดีจึงเดินเข้ามา "จืดครับ การที่เราต้องรอมันอาจจะน่าเบื่อ แต่ถ้าทุกคนแซงคิวกัน หอคอยของเราก็จะพัง และเพื่อนๆ ก็จะรู้สึกไม่ดี" "แต่ผมอยากเล่นเร็วๆ" จืดพูดเสียงอ่อย

"ครูเข้าใจครับ" คุณครูยิ้ม "งั้นเรามาหาวิธีรอสนุกๆ กันดีไหม? ระหว่างรอ จืดลอง 'นับดาวในใจ' นับ 1 ถึง 10 ซ้ำๆ หรือลอง 'เอามือมากอดอก' นิ่งๆ ดูสิครับ" จืดลองทำตาม... เขากลับไปต่อท้ายแถว เอามือมากอดอก แล้วลองนับ 1... 2... 3... ในใจ พอนับถึง 10 ก็เกือบจะถึงคิวพอดี เมื่อจืดรอคิวได้ เพื่อนๆ ก็ยิ้มให้ ในที่สุดหอคอยก็สูงขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่พัง จืดพบว่า การเล่นด้วยกันเมื่อทุกคนทำตามกติกา มันสนุกกว่าการรีบร้อนคนเดียวเสียอีก